

Kråkerøy Menighetsblad

NR. 1 - VÅREN 2017. ÅRGANG 62

INNHold:

En dåpskjoles
historie, s. 6-8

Fest for de frivillige,
s. 12-13

500 år siden
reformasjonen,
s. 14-15

Velkommen til dåp!

Les mer på s. 3 - 5

KRÅKERØY MENIGHET

– domkirkens prosti
i Borg bispedømme

Kråkerøy Menighetsblad:

utgis av Kråkerøy Menighet
4 ganger i året.

Redaktør:

Tormod Torp
Mobil: 91 68 13 95
E-post: toto11@online.no
tormod.torp@icloud.com

I redaksjonen:

Steinar Ekvik
Anne Karin Andersen

Adresse:

Kråkerøyveien 148,
1675 Kråkerøy

Telefon:

Tlf. 69 95 98 00

Kontonnr:

0530.26.62500

På nett:

kirkendin.no

E-post:

toto11@online.no

Forsidefoto:

Cecilie og Anders Nygren
med sin datter Ellinor

Opplag: 4130

Grafisk formgivning:

Sidsel Kristiansen

Trykk:

Møklegaard Trykkeri AS

Menighetens ansatte:

Daglig leder:
Linda Gjemsø
Tlf. 69 95 98 31
E-post:
ligj@fredrikstad.kirken.no

Sogneprest:
Steinar Ekvik
Tlf. 69 95 98 32
E-post:
stei@fredrikstad.kirken.no

Kapellan:
Ole A. Hauglum
Tlf. 69 95 98 33
E-post:
oleh@fredrikstad.kirken.no

Kateket:
Christopher Peattie
Tlf. 69 95 98 36
E-post:
chpe@fredrikstad.kirken.no

Kantor:
Unn Birgitte Van der Hagen
Tlf. 69 95 98 34
E-post:
ubvh@fredrikstad.kirken.no

Gravlundsformann:
Kjell Brevik
Tlf. arbeid: 95 91 47 53

Kirketjener:
Geir Tvette
Tlf. 69 95 98 37
E-post:
geitve@fredrikstad.kirken.no

Menigheten på nett:

www.fredrikstad.kirken.no/kråkerøy

Menighets- informasjon:

Menighetskontoret:

Post- og besøksadresse:
Kråkerøyveien 148,
1675 Kråkerøy

Kirkens servicetorg:

Tlf. 69 95 98 00

Givertjeneste til Kråkerøy
Menighet – konto:
1040 61 01377

Nye åpningstider på kirkekontoret fra 1.1.2017:

Tirsdag – torsdag og fredag:
kl 09.00 – 12.00
Onsdag: kl 09.00 – 14.00

Gravlundskontoret:

Post- og besøksadresse:
Kråkerøyveien 148,
1675 Kråkerøy
Mobil: 95 91 47 53

Menighetscenteret:

Du kan bidra til menighets-
senteret ved å støtte
Givertjenesten:
konto nr. 1638.06.14638
Kråkerøy Menighet.
Ønsker du å leie senteret til
jubileum, dåpsfest, minne-
samvær osv, ta kontakt med
menighetskontoret på telefon
69 95 98 31.

Gave til Menighetsbladet:

Ønsker du å bidra til en gave
til Kråkerøy Menighetsblad,
kan dette gjøres til konto:
0530.26.62500

Andakt

Ole A. Hauglum
Kapllan

Dåpen – et program for livet.

De aller fleste av oss er døpte og tilhø-
rer Den norske Kirke, men det er tro-
lig ikke alle som kjenner til den dype
hemmeligheten og det livsmysteriet
som dåpen rommer. Alle døpte har fått
del i dette.

Dåpsvannet illustrere dette livmyste-
riet, for vann er både et dødssymbol
og et livssymbol. Mennesket kan
drukne og dø i vannet. Mange kirke-
gårder langs med kysten viser dette.
Flere av dem har minnesmerker over
mennesker som har omkomme på
havet. Mange er blitt lagt i den «våte
grav», som en sa før. Men heldigvis
har vi tryggere farkoster i dag, så der
er ikke så mange, som omkommer på
havet lengre. Men likevel mennesker
omkommer også i dag på havet, så
vannet kan fremdeles brukes som et
dødssymbol.

På samme tid er vannet et symbol for
liv, for alt levende trenger vann. Vi
mennesker kan klare oss i uker uten
mat, men uten vann kan vi ikke leve så
mange dagene. Å få drikke er livsnød-
vendig.

At vannet er både et livs-og et døds-
symbol viser oss følgende om dåpen:
Alt som er vondt og vanskelig, alle
våre tap, våre brutte relasjoner og alt
som ødelegger livet i forhold til Gud
og våre medmennesker, skal druknes.
Det skjer ved at vi vender oss bort fra
det bibelen kaller synd. Ved å be om

tilgivelse og prøve og legge det bak
oss, vender vi oss bort fra det. I tillegg
forteller det kristne håp at en gang skal
død, smerte og lidelse vike. Lyset skal
vinne over mørke. I dette håpet skal all
ondskap en gang druknes. Da druk-
nes det vonde en gang for alltid. Og
da, men også nå, kan forsoningens og
kjærlighetens livgivende krefter få gro.
Da og nå, er det som dåpsvannet risler
over jorden og gir den nytt liv. Når
det gamle er borte og druknet, kan noe
nytt vokse fram.

Det meste i livet og troslivet kan
finne sin mening i kontrastbegrepene
død/liv. Ofte er det noe som må dø for
at nytt liv skal vokse fram.

Dåpsvannets døds-og livssymbolikk
knytter også an til påsken. Der møter
vi også døden og livet, i Jesus død og

oppstandelse. Påsken gir grunnlag for
tilgivelse, forsoning og nytt liv.
Fordi der er en forbindelse mellom
påske og dåp, ble mennesker døpt i
påsken i den tidlige kirke. Påsken var
dåpshøytid i urkirken.

Slik knytter også dåpen seg til sentrum
i den kristne tro –nemlig Jesu død og
oppstandelse i påsken. I dåpens forenes
vi med Kristus til et liv i tilgivelse, for-
soning, håp og nytt liv.

Stadig - på nytt og på nytt, trenger
vi håpet, tilgivelsen og forsoningen, så
vi kan løfte blikket og legge bak oss det
vonde i livet. Noen må druknes for at
noe nytt skal vokse fram. I dåp ligger
det et slikt livsmønster og program,
som vi stadig kan erfare og trenge.

Lykke til med den oppdagelsen.

Borge Begravelsesbyrå
Ellen Margareth Bye
Tlf. 69 34 53 35
Biveien 21, 1658 Torp
emargarb@online.no

Fredrikstad Begravelsesbyrå
Kjennet Johansen Etabl. 1885
Telefon hele døgnet: 69 31 30 62
Veumveien 51, 1613 Fredrikstad
www.fredrikstadbeg.no
E-post: post@fredrikstadbeg.no

VELKOMMEN TIL DÅP!

Vi ønsker alle som opplever gleden av å få barn, velkommen til dåp i Kråkerøy kirke. De aller fleste søndager legges det til rette for at de som ønsker det, kan melde barnet sitt til dåp. To til tre søndager i måneden er satt av til å feire dåp, så det skulle være gode muligheter til å finne en søndag som passer for den enkelte familie. Skulle det være spesielle forhold, ønsker eller behov i en familie, er det bare å ta kontakt, så finner vi i fellesskap frem til en løsning.

De aller fleste som døpes i Den Norske Kirke er barn, men også i vår kirke døpes mennesker i alle aldre. De senere årene har vi i de fleste konfirmantkull ungdom som ikke er døpt som barn, men som velger å døpes for konfirmasjonen. Vi opplever også voksne, som ikke er døpt som barn, som ønsker dåp i vår kirke. Noen ønsker å la det skje i en vanlig gudstjeneste. Når det gjelder ungdom så ser vi oftere og oftere at de ønsker det. Men det legges til rette for å feire dåp på en stille kveldsstund eller etter en gudstjeneste, hvis noen av forskjellige grunner ønsker det. Forut for dåpen vil den presten som har gudstjenesten, ta kontakt med den enkelte familie for en dåpssamtale. Den kan foregå på menighetskontoret eller i hjemmet hvis noen ønsker det. Det lar vi familien få avgjøre.

DÅP OG DÅPSKJOLE

I vår kirke har vi to sakramenter, eller hellige handlinger, som det heter med andre ord. Det er dåp og nattverd. Dette er to handlinger som Gud har knyttet spesielle løfter til. Her har han lovet at han vil gi oss alt det han har av frelse og nåde og gi oss synlige tegn på at Gud ønsker å knytte oss til seg.

Vi kan på en måte sammenligne dåpen med første skoledag. Det er en helt spesiell dag hvor vi skrives inn og så følger det et langt løp etterpå. Dåpsdagen er også en helt spesiell dag. Da skrives vi inn i den kristne kirke. Så følger det et livslangt løp etterpå hvor vi kan vokse og gro, lære og erfare hva det innebærer å være et Guds barn.

Den lange dåpskjolen er forresten uttrykk for noe av det samme. Den er jo vakker, men alt for lang. Symbolet er at vi skal vokse og gro i troen og alt det Gud gir oss i dåpen. Når det gjelder dåpskjoler så er det nå muligheter for å få låne gratis dåpskjole ved å henvende seg til kirken i Fredrikstad. Det er personer som nå har gitt noen eksemplarer til kirken og som det er mulig å låne hvis man ønsker det.

VELG SELV

Det kan være mange grunner til at foreldre ikke velger å døpe barna sine. Det må selvsagt respekteres. Noen ønsker ikke at dette skal være en del

av deres eller barnas liv. Andre har et mere likegyldig forhold til det hele. Til tider hører man noen som sier at de ikke har noe imot den kristne tro, men velger å ikke døpe barnet fordi de vil at de skal få velge selv når de blir større. Det er selvsagt også et standpunkt som må respekteres. Jeg har likevel noen tanker når det gjelder akkurat dette. Jeg tror det er umulig å oppdra et barn nøytralt. Det vi voksne opplever som trygt, positivt og gode verdier for livet, det vil vi forsøke å formidle til dem fra første stund. Vi gjør mange valg for dem som små fordi vi tror det er godt for dem. Interesser og engasjement vi opplever har beriket livet vårt, vil vi gjerne presentere for barna våre også, og se om de vil prioritere det samme. Så får de heller velge det bort senere hvis det ikke er noe for dem. Slik tenker jeg også når det gjelder dåp og kristen tro. Jeg ville valgt å gi dem det i startpakke og bygget opp om det slik at de kunne oppdage hva det var. Så fikk de senere i livet velge om de tar det med seg videre eller ikke.

FONUS.no
BEGRAVELSESBYRÅ

Vi hjelper deg videre.

www.fonus.no

Råde • Mosseveien 60 • Tlf. 69 28 59 17
Grålum • Tuneveien 97 • Tlf. 69 14 34 70
Rolvsøy • Svaneveien 3 • Tlf. 69 35 40 20
Moss • Gudes gt. 2 • Tlf. 69 25 36 00

OBOS

”Hva er det med barnet?”

Få hendelser i livet fremkaller så sterke følelser som når et barn kommer til verden. Det oppleves sterkt, ikke bare av de som blir foreldre, men også av besteforeldre, oldeforeldre og andre som har sterke bånd til den nyfødte. Derfor er det alltid en spesiell høytid i kirken når vi får gleden av å feire dåp og dele gleden sammen med familie og venner.

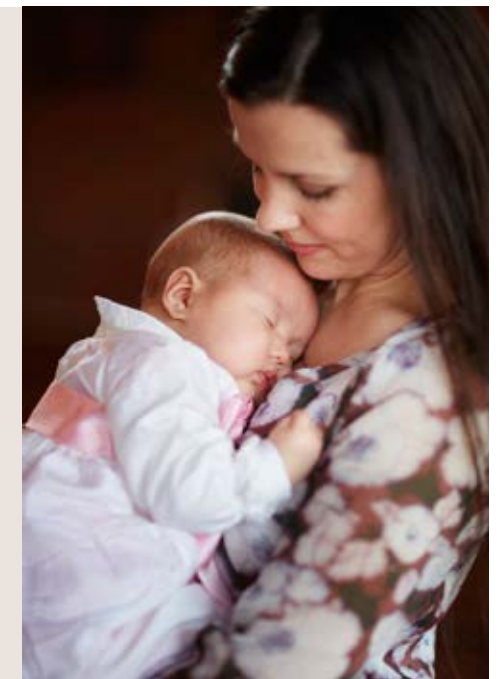

Foto: Sveinung Bråthen

Det er ikke uten grunn at mange beskriver en fødsel som nærkontakt med et av livets største under. I løpet av noen uker og måneder har de som sitter med et nyfødt barn i armene muligheten til å oppdage, se og erfare en av livets viktigste sannheter, en grunnleggende verdi og et umistelig fundament for alt godt liv uansett hvilken alder man er i. Ingen kan som et lite nyfødt barn hjelpe oss til å oppdage det som handler om betingelsesløs kjærlighet. Med barnet i armene opplever vi at det går an å elske og kjenne på de sterkeste bånd til en skapning som ikke kan vise til noe annet enn det å være til. Det holder lenge for oss å vite at denne lille skapningen er min, er vår, hører til oss og vår familie. Det er vårt eget barn, vårt eget kjøtt og blod og det holder lenge for å kjenne seg glad, rik, stolt og fylt av kjærlighet. Disse sterke følelsene er ikke betinget av hva barnet kan eller presterer. I de første ukene er dette tydeligst. Det går imidlertid ikke lang tid før fokuset endres hos oss voksne. Vi begynner å bli opptatt av utviklingen og hva barnet etter hvert får til og kan. Det er ikke noe galt i det. Det ligger mye ekte kjærlighet og omsorg i det å glede seg over at barnet utvikler seg normalt og tilegner seg de ferdighetene

som skal til for å gå videre i livet. Det som imidlertid er tankevekkende og foruroligende er at mange større barn, mange ungdommer, mange voksne og eldre kan fortelle at opplevelsen av å være elsket betingelsesløst forsvant eller avtok merkbart etter hvert som årene gikk. Opplevelsen av å bety noe, være verdifull, vekke begeistring, ble gradvis mer og mer knyttet til hva man fikk til, hva man gjorde og presterte. Skryt og begeistring når man skårer mål, får gode karakterer eller står for andre gode prestasjoner, det gjør selvsagt godt. Det rokker likevel ikke ved det grunnleggende fundament i livet som handler om det å bli elsket betingelsesløst. Det er en kjærlighet som er der også når man ikke får det til, når man gjør feil og de vanskelige dagene kommer. I et samliv blir voksne alltid avhengig av å bli elsket ikke bare for det man gjør, men for den man er. Alderdommen kommer, kreftene avtar og det er ikke lenger mulig å yte og prestere slik man gjorde i de sterke årene. Da blir man like avhengig av å kjenne at man er elsket betingelsesløst, at man fortsatt er verdifull fordi man er til.

Med et nyfødt barn i armene har voksne også en gylden mulighet til å få et glimt av hva som er det innerste

og dypeste i Guds hjerte og identitet. Det handler nemlig om den betingelsesløse kjærlighet som Gud møter oss mennesker med. Derfor døper vi også barn. Gud elsker dem fordi de er til, ikke for hva de presterer. Han åpner sitt rike for oss fordi vi er elsket av ham fra første stund. Når Gud skulle presentere seg på jorden, vise oss sitt sanne jeg, så kom han til oss i et lite barn. Han viser ikke sin storhet og sin makt ved hjelp av muskelmakt, våpenmakt, jordisk rikdom eller annet som så ofte imponerer mennesker. Han viser sitt sanne jeg ved å komme til oss som et nyfødt barn. I kristen tro og tenkning handler det om at Gud møter oss ikke med krav, tvang eller betingelser. Barnet skal vise oss tydeligere enn noe annet at fra Guds side handler det om betingelsesløs kjærlighet.

Det er interessant at i Bibelen blir vi kalt for Guds barn. Vi blir ikke tiltalt som ”mine ungdommer, mine dyktige, vellykkede, fremadstormende og modne voksne.” Uansett hvem Mesteren henvender seg til så blir vi uansett alder tiltalt som ”mine barn”. Det er for at vi ikke skal glemme at Guds kjærlighet til oss er betingelsesløs. Derfor ønsker vi også de aller minste velkommen til å bli døpt!

Kjolen følger slekters gang

FØRSTE GANG BRUKT DA KRÅKERØY KIRKE STO FERDIG

5. november 1911, samme år som Kråkerøy kirke sto ferdig, fikk Astrid Johanne Belsby bære denne dåpskjolen. Hun ble den første i en lang, lang rekke.

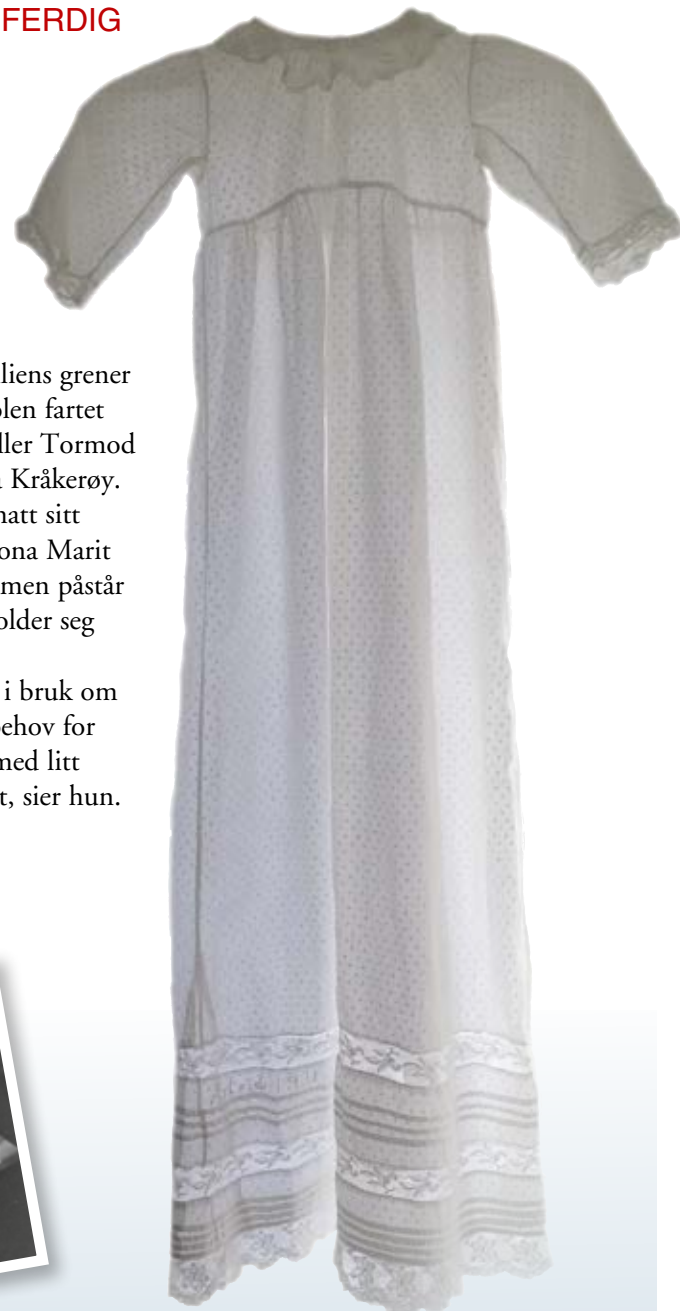
Astrid var datter av Ole Andersen Belsby og Helga Margrete Paulsen. Deres etterkommere har tatt godt vare på familieklenodiet som er 100 år i år og jubilerer sammen med Kråkerøys vakre steinkirke.

Spleiser sammen

Dåpskjolen som er sydd i engelsk broderi av Ruth Pedersen, har vært brukt av dåpsbarn over store deler av Østlandsområdet og til og med vært en tur i Valnesfjorden ved Fauske i Nordland.

- Etter hvert som familiens grener har spredd seg, har dåpskjolen farten land og strand rundt, forteller Tormod Beck som bor på Alshus på Kråkerøy. Det er her dåpskjolen har hatt sitt "hjem" de siste 35 årene. Kona Marit pleier den mellom øktene, men påstår at gammelt kvalitetsstoff holder seg godt.

- Den er jo ikke lenge i bruk om gangen. Når det har vært behov for det har jeg lagt den i bløt med litt Milo, og det er stort sett alt, sier hun.

Bilde øverst: Den flotte kragen på dåpskjolen er brodert med ørsmå sting.

Bilde over: Astrid Beck (født Belsby) var det første barnet som ble døpt i dåpskjolen. Det skjedde i 1911 samme år som Kråkerøy kirke sto ferdig.

Den gamle dåpsluen er i skrøpelig forfatning og ikke lenger i bruk.

Marit Beck passer på kjolen når den ikke er i bruk.

60 dåpsbarn

I løpet av sin eksistens har en lang rekke babyer blitt velsignet i den samme kjolen.

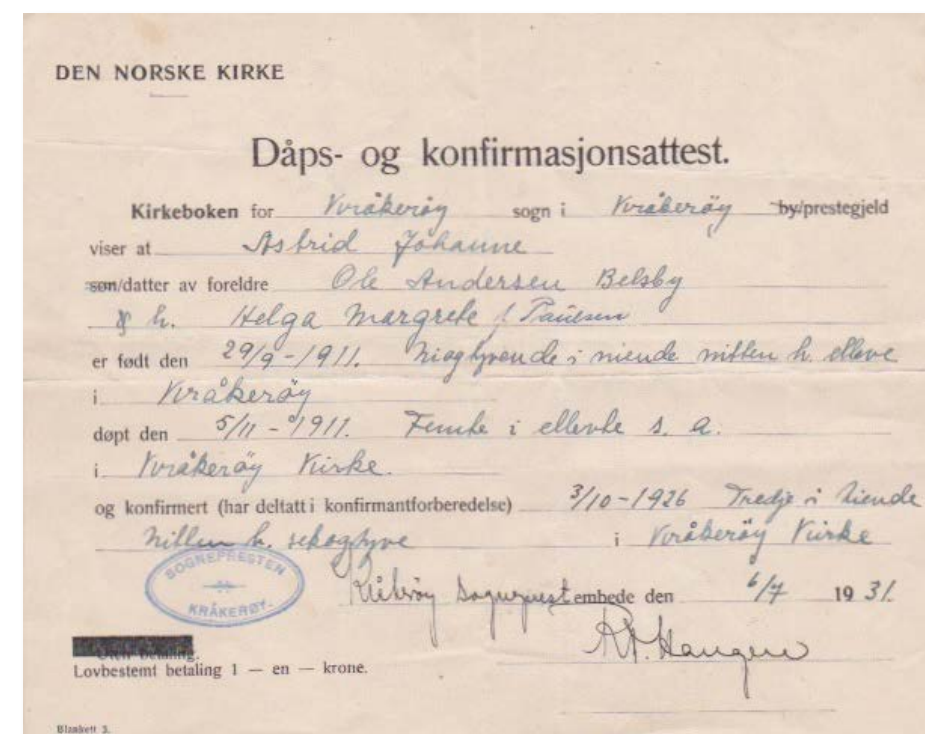
- Vi tror det er omtrent 60 barn som er døpt i denne kjolen. Ti av dem er døde i dag, og det eldste nålevende "dåpsbarnet" er Evelyn Moe som ble født i 1923. Hun bor nå i omsorgsbolig på Solliheimen. I mange år har hun også vært rodebærer for menighetsbladet på Kråkerøy, forteller Tormod Beck.

Dagfinn Holte, som er gift med Irene Wenaas Holte, som tidligere var kateket i Kråkerøy menighet, har tatt jobben med å holde styr på lista over alle som har brukt dåpskjolen. Det var hans barnebarn Solveig Wenaas Rørvik som sist fikk æren av å bruke den. Ringen ble sluttet da det var bestemor Irene Wenaas Holte som var prest og forrettet dåpen.

Forts. neste side

MANGE SMÅ – SAMME KJOLE: Dette er et utvalg av dåpsbarna som har hatt æren av å bli døpt i den nå 100 år gamle dåpskjolen. Her er gamle sort/hvitt-bilder og noen av nyere dato. Det siste dåpsbarnet var Solveig Rørvik som ble døpt i august 2010 av sin bestemor Irene Wenaas Holte.

FØRSTE DÅPSATTEST: Denne dåpsattesten ble utstedt av Kråkerøy menighet til Astrid Johanne Belsby på dåpsdagen 5. november 1911. Legg merke til lovbestemt betaling...

Slekters gang

Det er etterfølgere av Helga Belsby (født Paulsen), Sara Ramstad (født Paulsen), Valgerd Gabrielsen (født Paulsen) og Else Kristiansen (født Paulsen) som har hatt glede av denne dåpskjolen.

Dette er de som hittil har blitt døpt med dette plagget. Dåpsdato/år i parentes.

Astrid Belsby (1911)

Jens Anders Belsby (1915)

Lydia Belsby (1913)

Else Ramstad (1925)

Grethe Ramstad (25.09.1927)

Karin Gabrielsen (1928)

Willy Gabrielsen (1929)

Paul Gabrielsen (1933)

Evelyn Kristiansen (1923)

Sidsel Kristiansen (1926)

Harriet Kristiansen (1928)

Jens Harald Kristiansen (1935)

Eivind Kristiansen (1943)

Astrid Kristiansen (1945)

Tormod Beck (1947)

Leif Holte (14.01.1940)

Jens Anders Holte (21.12.1940)

Erling Holte (1943)

Dagfinn Holte (20.07.1947)

Ellen Holte (26.12.1955)

Knut Aasland (21.04.1957)

Liv Ragnhild Aasland (26.03.1959)

Marit Aasland (13.09.1964)

Nils Brimsholm (1958)

Carina Brimsholm (1961)

Tove Gabrielsen (1963)

Gerd Gabrielsen (1969)

Jan Vidar Moe (23.10.1949)

Jon Eilertsen (1955)

Eva Eilertsen (1962)

Pål Svendsen (16.02.58)

Terje Svendsen (12.06.60)

Lene Kristiansen (17.04.1966)

Monica Kristiansen (12.06.1977)

Heidi Hammerstad (06.06.1971)

Stine Hammerstad (24.08.1975)

Jon Øyvind Beck (28.01.1973)

Ole Jørgen Beck (1977)

Trond Arild Bryntesen (19.02.1973)

Bjørn Tore Holte (14.12.1965)

Jon Helge Holte (1966)

Jens Petter Holte (26.11.1967)

Annette Holte (18.04.1973)

Cecilie Holte (20.05.79)

Marianne Holte (1969)

Kristine Holte (1978)

Helga Wenaas Holte (29.07.1973)

Ingunn Wenaas Holte (19.12.1976)

Hanne Wenaas Holte (20.09.1981)

Marie Færnsnes (17.03.1985)

Håvard Færnsnes (25.06.1989)

Elin Moe (18.12.77)

Johanne Beck (11.11.2001)

Jon Magnus Beck (2007)

Ole Herman Beck (2006)

Elise Pettersen (03.10.999)

Annika Pettersen (05.09.04)

Sigrid Rørvik (19.03.2006)

Astrid Rørvik (8.7.2007)

Solveig Rørvik (22.08.2010)

TEKST: ANNE BRUN ANDERSEN

Kirkemøtet 2017

Fra 25. til 31. januar var 116 utsendinger, alle bispedomme-rådene, samlet i Trondheim til det første kirkemøtet i Den norske kirke etter at den ble et selvstendig rettssubjekt ved årsskiftet.

Kirkemøtet er kirkens «Storting», her diskuteres og avgjøres viktige saker for kirken som helhet og for den enkelte menighet. Kirkemøtet har de siste årene vært avholdt i april, men dette året måtte man på grunn av selvstendig ansvar for budsjettet framskynde møtet til januar. Kirkens samlede budsjett er på 1,9 milliarder kroner, og fordelingen følger stort sett mønsteret fra før skillet mellom kirke og stat. Det var ikke mindre enn 16 små og store saker som sto på dagsorden denne gangen. Alle er nødvendige, men noen får mer direkte betydning for det daglige livet i menigheten enn andre. Den saken som har fått mest oppmerksomhet er selvsagt vigsel- og forbønnsaken. Slik kirkemøtet er sammensatt, var resultatet gitt på forhånd. Nå skal likekjønnede som vil gifte seg, kunne gjøre dette i den kirken de ønsker å gjøre det i. Det tradisjonelle synet at ekteskapet er for en mann og en kvinne, blir ivaretatt ved at vigselsturgien fra 2003 blir stående som likeverdig ved siden av den nye, og det er mulig å velge mellom de to. Bispekollegiet er egentlig delt på midten i synet på ekteskapet, men for å bevare Den norske kirkes enhet, valgte de samlet å stemme for forslaget der de to syn sidestilles. Et mindretall på 30 (jeg tilhørte dette) stemte mot forslaget om å innføre den nye liturgien. Meningene har vært sterke på begge sider, og debatten på kirkemøtet bar preg av dette.

Allikevel er det tre andre saker som får større dagligdags betydning for

oss. Siden 2012 har vi i menighetene jobbet med den såkalte gudstjenestereformen der den enkelte menighet skulle finne sin form på den liturgiske musikken. Underveis har man funnet ut at mangfoldet og valgfriheten ble for stor, så behovet for å stramme inn meldte seg. Det har blitt tydelig at reformen har medført en del ulemper, ikke minst for prester og organister som har måttet forholde seg til ukjente liturgiske melodier når de tjenestegjorde i nye kirker. Kirkemøtet 2017 vedtok tre hovedserier og to serier for henholdsvis fest- og fastetiden. Menigheter som ønsker å fortsette med den serien de har funnet fram til, kan søke biskopen om å få lov til dette.

Den andre saken er revidering av dåpsliturgien. Det har vært hevdet at dåpsliturgien fra 2011 har vært for ordrik og tung. Det er spesielt to viktige trekk ved en dåpsliturgi som må ivaretas; den må være teologisk riktig, og den må samtidig bli forstått av dem som bærer barna sine til dåp. Jeg tror kirkemøtet greidde å komme fram til en liturgi som ivaretar begge deler. Den tredje saken som kan få stor betydning for oss i det daglige menighetslivet, er det vedtaket som ble gjort om kirken digitale satsing. Kirkemøtet hadde stor oppmerksomhet på de mulighetene som ligger i den digitale satsingen, ikke minst de sosiale mediene. Den digitale satsingen er avhengig av at det finnes mennesker på alle nivåer i kirken som vet hvordan de skal utnytte de digitale mediene. Så vidt jeg vet er vi godt i gang med dette i vår menighet.

Kirkemøtet er delt inn i komiteer. Ved begynnelsen av hver periode får vi ønske oss den komiteen vi vil sitte i, og man klarer stort sett å oppfylle ønskene. Jeg har valgt komiteen for økumenikk og religionsdialog for

denne perioden. I år tok vi for oss hva vi mener de norske utsendingene til Det lutherske verdensforbunds generalforsamling i Namibia skal bidra med. Det lutherske verdensforbund består av 145 ulike lutherske kirker fra 98 land over hele verden og har til sammen 72 millioner kirkemedlemmer. Fra å være dominert fra nord er det nå de langt yngre kirkene i sør som dominerer. Jeg tror de nye har mye å lære «oss gamle». Det blir litt ekstra stas på generalforsamlingen dette året. Lutherjubileet skal selvsagt feires, og samtidig runder Det lutherske verdensforbund selv 70 år.

For den som er interessert, ligger alle kirkemøtesakene med dokumenter og vedtak på kirkens hjemmesider. Gå gjerne inn og se, det enkelte medlems innsikt er viktig for kirkedemokratiet. Kirkemøtet er et fellesskap som møtes en gang i året. Det velges nye utsendinger hvert fjerde år. Motsetningene når det gjelder de sakene som er til behandling, kan være store, men vi sitter jo i samme båt og oppgaven er å samarbeide om å ro den. Det er travle dager, med møter fra tidlig morgen til sene kveld, så fellesskapsbyggingen foregår for det meste under måltidene. Det legges også opp til felles andakter, sang og gudstjenester. Det var en sterk følelsesmessig opplevelse å være tilstede i en fullsatt Nidaros domkirke under festgudstjenesten søndag formiddag. Så hører det også med å kunne le sammen. I år ga forestillingen «Luther med latter» oss anledning til det. Vi ble tatt med gjennom 500 års kirkehistorie med mange morsomme vrier og mye latter. Forestillingen skal spilles over hele landet i jubileumsåret. anbefales!

Takk til dere som stemte på meg ved kirkevalget og sendte meg til kirkemøtet. Jeg lover å gjøre så godt jeg kan der!

TEKST: ANNE KARIN ANDERSEN

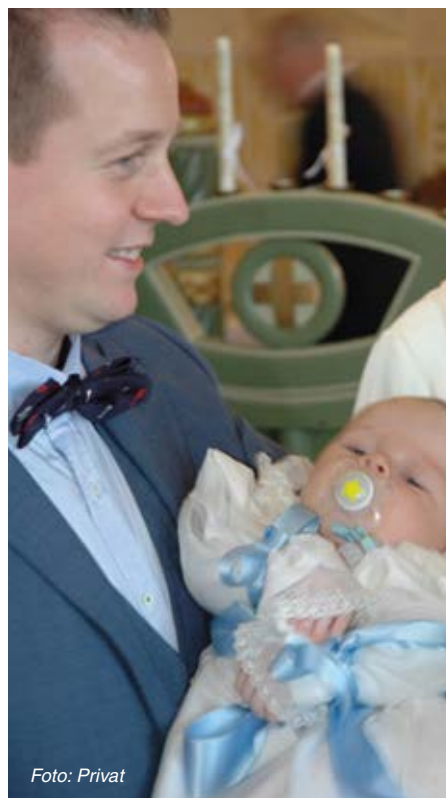

Foto: Privat

Dåpsdagen!

5. mai 2016 ble vesle Jonathan Norli Railo døpt i Kråkerøy kirke. Dagen ble en fin opplevelse både for foreldre og familie. Her forteller foreldrene, Ida Norli Andersen og Anders Railo, hvordan de opplevde dagen.

- Selve gudstjenesten ble en blanding av det høytidelige og det babyer trenger, samme hvor de er. Mat og tørr bleie må til, selv om det er søndag formiddag og gudstjeneste-

- Det var Ole Hauglum som var prest denne søndagen. Vi likte godt at han tok seg så god tid etter gudstjenesten, slik at alle fikk de bildene de ville ha.

- Vi ønsket at dette skulle være Jonathans dag, og vi ønsket å ha flest

mulig fra familien med. Derfor leide vi menighetssenteret. Lokalene der kjente vi fra babysangen. Det kom 40 gjester til dåpen, et par kom helt fra Alta. Vi hadde fint vær og fikk tatt bilder av hele dåpselskapet utenfor menighetssenteret Det ble et veldig hyggelig familieselskap. At så mange hadde prioritert dåpsdagen, var med på å gjøre den spesiell og et minne å ta med seg videre.

Kråkerøy Mixed Y's Men's club feiret 25 års jubileum!

Lørdag den 3. desember 2016 feiret Kråkerøy Mixed Y's Men's club sitt tjuefemårs jubileum. 25 år er lang tid i et menneskeliv, men i erindringen synes årene å ha fløyet så fort når vi tenker tilbake.

Da vår klubb ble chartret på Lunde bedehus den 1. desember i 1991 var de fleste av de 22 chartermedlemmene i 40-årene og midt i livets travle hverdag med jobb og familie. Likevel hadde vi lyst til å bli med i Y's Men International og få del i det flotte fellesskapet som ga oss nettverk over hele verden. Vår bevegelse ble i sin tid stiftet i Toledo i USA av en dommer som het Williams, som sammen med mange andre, hadde ønske om å støtte KFUK -M i deres arbeid for unge kvinner og menn. Denne bevegelsen spredte seg verden over, og kom også til Norge med tiden.

Det er utrolig berikende å få del i et slikt verdensomspennende vennefellesskap. Til å begynne med reiste vi på forskjellige medlemssamlinger både i Norge og i Europa, og dessuten på verdenskonventer i forskjellige verdensdeler og land. Der traff vi mennesker, som etter hvert ble våre personlige venner, som vi kunne skrive brev og mailer til og som vi besøkte og fikk gjenbesøk av.

I Y's Men's bevegelsen har vi et dobbeltperspektiv, som kan symboliseres i at bokstaven Y har to armer, det lokale perspektiv, hvor vi er opptatt av KFUK-M og Kråkerøy menighet, og det internasjonale perspektiv hvor det fredsskapende vennsaksarbeid er vesentlig. I Kråkerøyklubben har vi

lagt stor vekt på begge perspektiver, noe som har vært naturlig for våre medlemmer og inspirerende for vårt fellesskap. Det utløste et engasjement som førte til at vi to ganger, både i 1997-98 og i 2004-2005 hadde regionsledelsen i Norge, med nær tilknytning til den russiske del av bevegelsen. Dessuten har vi også hatt en Arealeder i Europa fra vår midte. Dermed har hele klubben vår vært med på å gjennomføre flere store konferanser og midtvintermøter i den anledning.

Allerede tidlig på 90-tallet fikk vi forespørsel fra Sæby Y's Men's club i Danmark om å bli vennsaksklubben med dem. Det var et utrolig heldig valg. Medlemmene i Sæbyklubben var omtrent like unge som oss, og avstanden mellom Sæby og Kråkerøy er nærmest bare veien til Stenaline i Gøteborg, ca. 23 mil. Vi har hatt gleden av vennskapet gjennom alle årene helt frem til i dag, og mens vi den gang var unge sammen, er vi i dag i ferd med å bli gamle sammen. Slik har vi fulgt hverandre gjennom livet både i sorger og gleder med alt det innebærer av varmt og godt fellesskap mellom mennesker.

I juli 1992 fikk vi forespørsel fra en gruppe russiske Y's venner fra Kirovsk, Monchegorsk og Apatity i Murmansk region, som var på vei nedover gjennom Norge i en buss, om vi kunne

ta imot dem her på Kråkerøy. Det sa vi ja til, og vi fikk en ukes opplevelse med nye, russiske venner som ingen av oss vil glemme. I løpet av den uka fødtes tanken om et vennskap med Monchegorsk Y's Men's club. Det ble til virkelighet da 4 av våre medlemmer reiste opp til Monchegorsk sommeren 1994. Siden har vi hatt god kontakt med vennene både i Monchegorsk og Sæby, med regelmessige gjensidige besøk og mail-kontakt.

Da vi planla jubileumsfesten i desember, var det helt naturlig at vi inviterte venner både fra Sæby og Monchegorsk, og du kan tro at vi fikk respons. 13 av våre venner fra Sæby meldte sin ankomst, og fra Monchegorsk kom to venner + utflyttede venner fra St. Petersburg. Det ble en fin fest og en verdig feiring av våre 25 år.

Den gikk av stabelen i Kråkerøy menighetscenter lørdag den 3. desember. Mer enn 60 gjester fylte storsalen, feststemte og festkledte alle sammen. Vi var så heldige at vår forrige regionsleder i Norge, Svein Håvåg, kunne komme og være sammen med oss. Han holdt en meget inspirerende festtale. Dessuten var det hilsener med flotte opptrinn fra våre danske venner, blant annet en vakker pianosolo. Fra Russland vanket hilsener både fra Monchegorsk og fra St. Petersburg. Til overmål hilste Ingvar Lyche fra

Råde Y's Men's club. Det ble servert nydelig lammeegryte, som smakte fortreffelig. Etter pausen ble det fremført et teaterstykke om «Cinderella», Askepott. Dette stykket opplevde vi første gang i Bristol i England i 2001 til alles store fornøyelse. Vi oversatte det til norsk og så ble det fremført på 25 års jubileet til stor suksess. Siden viste Asbjørn Hauge en kavalkade over en del av det som har skjedd i løpet av

årene i lysbilder. Alle så jo tydelig hva årene har gjort med hver enkelt av oss. Men slik er jo livet.

Alle gledet seg til te, kaffe og kakebordet som ble dekket med velsmakende kaker av forskjellige slag. Praten gikk livlig rundt bordene til gjensidig glede og inspirasjon. Kvelden ble avsluttet med en tankevekkende kveldsandakt av sokneprest Steinar Ekvik.

Da festen var over, snakket vi om at vi gjerne hadde ønsket flere å få gleden av å være med i vårt fellesskap. Det er helt åpent for den som ønsker å være med, og vi ønsker deg, som eventuelt leser dette, hjertelig velkommen til våre møter og vår klubb.

ARTIKKEL FRA KRISTENT ARBEID BLANT BLINDE OG SVAKSYNTE

Vil åpne kirkedørene for synshemmede

Synshemmede skal møte åpne kirkedører i Borg bispedømme, sier biskop Atle Sommerfeldt. KABB og bispedømmet vil gjøre en felles innsats for synshemmede i menighetene.

I Borg bispedømme bor det ca. 12 000 blinde og svaksynte. Få av dem har kontakt med sine lokale menigheter. Nå har bispedømmet og Kristent Arbeid Blant Blinde gått sammen om å oppspore synshemmede som ønsker et mer aktivt forhold til kirken, og rydde hindringer av veien. KABB har mange tiltak rettet direkte mot blinde og svaksynte, men arbeider også for at synshemmede skal delta aktivt i samfunns- og kirkelivet. Mennesker med en funksjonsnedsettelse skal ha en selvfølgelig plass i det ordinære menighetslivet.

Synshemmede i alle menigheter

Likevel lever mange synshemmede, også de som har et ønske om å være aktive i Den norske kirke eller andre kirkesamfunn, isolert fra det lokale menighetslivet. - KABBs erfaring er at dette både kan skyldes praktiske hindringer og at frykten for det ukjente fører til at mennesker som skiller seg fra «normen» ekskluderes fra fellesskapet, mener Hilde Løwen Grumstad, diakon i KABB. - Vi i KABB har god kompetanse til

Biskop Atle Sommerfeldt og diakon Hilde Løwen Grumstad vil åpne kirkedørene for synshemmede.

å veilede menighetene i hvordan man legger til rette for synshemmede i menighetslivet, enten det gjelder trosopplæring, konfirmantundervisning eller gudstjenestene på søndager. Men vi får ofte høre at «i vår menighet er det ingen synshemmede». En slik påstand er alltid feil – tre prosent av Norges befolkning har så nedsatt syn at det skaper problemer for dem i hverdagen – altså hele 30 av 1000 kirkemedlemmer. De ser dårlig, men skulle vel ikke være usynlige? spør Grumstad.

Oppsøkende virksomhet

KABB har vært med på en fagdag med diakonene i Borg, og det er laget en brosjyre om tilrettelegging for synshemmede. Nå ønsker KABB å møte flest mulig ansatte og frivillige medarbeidere i menighetene. - Hvilke behov for tilrettelegging synshemmede har, er individuelt. Nå drar vi på stangfiske for å finne de som

ønsker mer kontakt med sine menigheter, og håper menighetene i Borg vil hjelpe oss, sier Grumstad.

Samhandling

-Jeg er glad for det aktive samarbeidet som nå er kommet i gang mellom KABB og Borg bispedømme, sier biskop Atle Sommerfeldt. - Bispedømmet er helt avhengig av den kompetansen som KABB innehar, for at synshemmede i praksis skal møte en åpen kirkedør, og få mulighet til å delta i lokalkirkens mangfoldige fellesskap. Dette skulle være en selvfølge, men vi vet at virkeligheten ikke er slik. - Derfor oppfordrer jeg de lokale menighetene til å invitere KABB til samtale, og slik legge til rette for et godt og lærerikt samarbeid. Et samarbeid som i praksis fører til at synshemmede kan delta i sin lokale menighet, på lik linje med andre, sier biskopen. **Mer om KABB kan du lese på www.kabb.no**

FEST FOR DE FRIVILLIGE

Mannekengene fra venstre: Arna Holme, Mariann Hovda, Kirsten Brandstrup Jørgensen, Laila Høili, Kirsti Holt og Karen Andreassen. Kjersti Langli-Jørgensen loset oss gjennom oppvisningen.

Disse bildene er hentet fra den årlige medarbeiderfesten som Kråkerøy Menighetsråd og ansatte i Kråkerøy Menighet arrangerer hvert år. Festen fant sted på menighetssenteret torsdag 26. januar, og den samlet en stor skare av mennesker som velger å bruke

tid, krefter og ressurser på å gjøre en innsats på fritiden ved å delta i menighetsarbeidet.

Programmet hadde mange høydepunkter. Det spirer og gror i ungdomsarbeidet i Kråkerøy

Menighet, og de unge var representert ved Ola Nødtveidt og Sofie Jacobsen som sang og spilte for oss. Erlend Femdal fortalte hva tiden i ungdomsarbeidet i menigheten har betydd for ham. Det var en hilsen som grep mange av oss som var til stede.

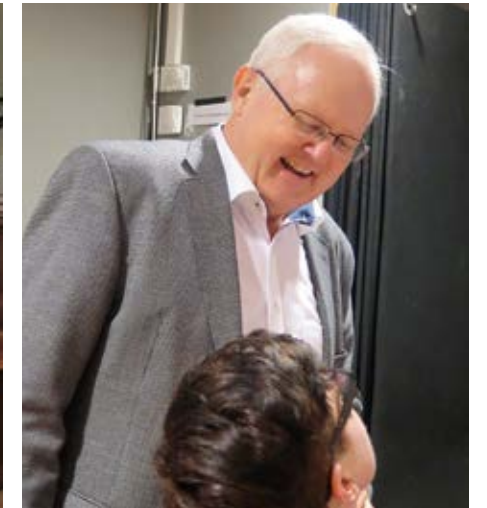

Leif Holt – med bakgrunn som pølsemaker – serverte fiskesuppe

Mannekengoppvisning sto også på programmet. I forrykende fart fikk vi være med på en gjennomgang av ”moteantrekk” gjennom tidene presentert på en meget uhøytidelig måte. Mannekengene høstet stor applaus og latter. Bildene taler vel for seg selv. Daglig leder, Linda Gjemsø, tok på menighetens vegne i mot et ikon fra Gerd Dehli.

Takk til menighetsråd og ansatte. Når vi er samlet på denne måten gir det inspirasjon og oppmuntring til å stå på videre i arbeidet

HENDT SIDEN SIST:

”Vi synger julen inn”

De som var til stede på denne samlingen 18. desember før jul, fikk en flott opplevelse i kirken ved inngangen til julefeiringen.

Kid-sing og Kråkerøy skolekorps deltok, og de sang og spilte så det var en fryd for både øye og øre. Takk til begge gruppene for en flott innsats! Tilhørerne kunne delta i allsang med våre vakre julesanger og Tormod van der Hagen talte. Dette er et tradisjonelt arrangement som vi venter like mye på hvert år.

Marit Torp

JØLSTAD
begravelsesbyrå
Fredrikstad og omegn

Benjamin Nordling	Svein Åge Johansen
Hans K. Helgesen	Birgit Groth

Vakttelefon **69 130 130** (24t)
Farmannsgate 10

www.jolstad.no Lokaleid Begravelsesbyrå

500 år er gått siden reformasjonen startet i 1517

I 2017 er det 500 år siden Martin Luther utløste reformasjonsprosessen da han på Alle helgens aften den 31. oktober 1517 slo opp sine 95 setninger i protest mot den avlatspraksis som hadde utviklet seg, slik han selv møtte den i Tyskland.

Selv om det gjennom århundrer har stått i historiebøkene at Martin den kvelden, egenhendig, spikret sine 95 setninger på slottskirkedøren, og på den måten synliggjorde reformasjonsprosessen, ble det i 1962 av den katolske kirkehistoriker Erwin Iserloh, stilt spørsmål og tvil om hvorvidt det virkelig hadde funnet sted. Og Iserloh mente at han hadde gode grunner for det. For det første har Martin Luther selv ikke sagt noe om det. Dessuten var, ifølge Luthers egen selvbiografiske skisse, som han skrev i forordet til den latinske utgave av sine samlede verker i 1545, han selv «munk og vettløs papist» på den tiden, som i ett og alt var lydlig og undergitt Paven og kirkens ordninger. Således skulle han i stedet ha sendt de 95 setningene til sin egen biskop Hieronymus Schulz av Brandenburg, og til erkebiskop Albrecht av Magdeburg og Mainz, som var hans overordnede, for å få dem godkjent som disputasgrunnlag, hevdet han. Det var jo helt riktig at han skrev brev både til sin biskop og til erkebiskop Albrecht. Martin visste på det tidspunktet ingenting om at Albrecht, som allerede hadde sikret seg to erkebispeseter, det ene i Magdeburg, og det andre i Mainz, hadde pådratt seg en enorm gjeld for å få det slik. Han hadde lånt 50.000 gylden av Fugger bank i Augsburg, som betaling til paven. Til sammenligning kunne på den tiden en årslønn for en vanlig minearbeider være rundt 30 gylden. I motytelse fikk han av Paven løfte om

halvparten av de avlatspengene som Johan Tetzel og andre avlatskremmerne kunne inndrive i Tyskland. Han hadde, av den grunn, ingen interesse av å stoppe avlatskremmerne som vandret omkring og sa: «Når pengene i kisten klinger, straks sjelen ut av skjærsilden springer.»

Hvis noen tenker seg at Martin Luther i 1517 stilte seg fram som reformator av kirken med et ferdig program for en slik prosess, så var det på ingen måte slik Luther følte det selv. De tumulter som oppsto da de 95 setningene ble kjent, trakk ham inn i en kamp og en bevisgjøringsprosess, som det tok år å kjempe seg gjennom. Fra å være en ukjent munk i Europas utkant, ble han med ett et navn på alles lepper. Hans 95 setninger ble, uten at han kunne gjøre noe med det, trykket og spredd nærmest overalt, og slik ble Martin en offentlig person som alle hadde en mening om på godt og ondt.

Det var flere viktige forutsetninger for reformasjonen, selv om Martin Luther var den som utløste og tente gnisten som satte det hele i gang.

For det første var den politiske situasjon med pavenes og keiserens verdensherredømme ikke lenger så sterkt som tidligere, idet nasjonalistiske strømninger økte de enkelte fyrsters selvstendighetstrang, noe som svekket det enhetlige verdensbilde som keiseren og Paveveldet utgjorde. Kurfyrstene i Tyskland var elektor,

som hadde rett og plikt til å velge keiser, når den gamle keiser døde, og det ga dem makt og innflytelse. Videre hadde tiggerordenenes kristiske holdninger til de stadig mer verdsliggjorte pavene helt siden 1200-tallet stor betydning.

Dessuten var universitetenes frie virksomhet, med en akademisk frihet nesten lik den vi har i dag, noe som i høy grad ga forskningen mulighet til å hevde selvstendige synspunkter i forhold til pavedømmets stadig mer fasttømrede system.

En uvurderlig rolle spilte boktrykkerkunsten, som startet med Johan Gutenberg. Da Martin for alvor kom i gang med sin bokproduksjon, gikk trykkeriene helt varme overalt, og folk rev det straks til seg, slik at stadig nye opplag måtte trykkes. Dermed var det slutt med at akademisk diskusjon bare fant sted i de høye sirkler blant lærde, nei, nå ble folk engasjert og interessert i det som skjedde. Martin Luthers geniale språkevner som klarte å skape et tysk språk som ble forstått over hele, gjorde at det som tidligere bare kunne leses av latinkyndige, nå ble allemansseie.

Luther hentet sitt språk hos mannen i gata, kona på kjøkkenet, barna på lekeplassen, ja overalt hvor vanlige mennesker snakket sammen, plukket han opp ord og vendinger som til sammen skapte et språk som folk forsto. Det utnyttet Luther og utga sine skrifter både på tysk og latin, slik at også vanlige folk kunne lese og forstå

det som foregikk i de lærde sirkler. Til overmål hadde vi humanistenes nitidige arbeid med kulturen, hvor Erasmus av Rotterdam sto i spissen med sin enorme kunnskap, som la et nyoversatt testamente på gresk, med fyldige kommentarer i hendene på teologene og dermed også Luther. Alt dette og mer til, bidro til at Luthers fremstøt fikk fart og kraft og virkning.

Det er laget en film om Martin Luther, som begynner med det veldige uvær ved Stotternheim i juli 1505. Denne filmen hopper helt bukk over Martin Luthers barndom, som om den ikke skulle ha noen nevneverdig betydning for reformatorens utvikling og virke. Det samme uttrykker den verdenskjente og høyt ansette Lutherforsker Roland Bainton i sin bok «Here I stand», hvor han rett og slett sier at barndomstiden behøver vi ikke bruke mye tid på, annet enn som en kort opprømsing av skoledager og skolesteder. Han mener også at det er sakssvarende å begynne med den indre religiøse konflikt i Martin Luther, som kulminerte den 2. juli 1505, da han etter et kort besøk hos foreldrene var på vei tilbake for å studere videre på jussen, som faren hadde beordret ham til.

Det kan synes som om det synspunkt som den anerkjente psykoanalytiker Eric Ericsson fra Amerika, hadde fremført i sin bok «Luther som ung mann», hvor han hevder at Martins forhold til sin far, var av avgjørende betydning for hans utvikling, ikke lenger har nevneverdig tilslutning. Mange mener at Martin hadde en oppdragelse akkurat som de fleste andre unge på den tiden, og at foreldrene brukte pryl, kanskje til og med til blodet rant, var ganske alminnelig på den tid. Da Martin den 17. juli 1505 banket på augustinereremittenes klosterport, hadde han brutt totalt med farens ønske om å studere juss. Han gjorde akkurat det han lovet St. Anna (Jomfru Marias mor) da han den 2. juli ble slått til bakken av et lyn i tordenværet ved Stotternheim og ropte: «Hjelp St. Anna, jeg vil bli munke!» Kvelden før hadde

han samlet en del venner fra studietiden som en avskjedsfest, og de trodde kanskje ikke at han mente fullt alvor når den muntre luttspillende Martin sa at han ville bli munk. Flere felte tårer da de skjønnte at han mente alvor, og faren ble mektig arg. Martin solgte sine juss-bøker og til og med lutten kvittet han seg med. Nå var han for alvor på vei inn i sin livskamp for å finne en nådig Gud. Han hadde tro på prestasjonsfromheten, at han ved egen og ihrdig innsats skulle lykkes.

Det ble raskt bestemt at Martin skulle studere teologi og bli prest. De overordnede så hvor begavet gutten var, og var innstilt på å bruke hans gaver i ordenens tjeneste. Augustinereremittene hadde en generalvikar i Tyskland som het Johan Staupitz. Han ble tidlig Martins sjelesørger og venn. Han var ca. 15 år eldre enn Martin, og han hadde således mer livserfaring. Dessuten var han en troende kristen mann, som la avgjørende vekt på Bibelens lære om Jesus Kristus og hans gjerning for oss mennesker. Det fikk vesentlig betydning for Martin. Han maktet å pense Martins tanker over fra prestasjonsfromheten til å se på Jesus Kristus som vår redningsmann, med den gjerning han hadde gjort.

Den store Lutherkjenner Heiko Oberman, som var leder for den enorme oppgave å lage et fullstendig register til Weimarutgaven av Luthers verker på 57 foliobind a 5-600 sider + tilleggsrekker for brev og bordtaler etc. som til sammen utgjør ca. 50.000 sider, skrev en biografi som han kalte «Zwischen Gott und Teufel», eller «Mellom Gud og Djevelen», noe som er et blinkskudd av en tittel, på en person hvis indre kamp virkelig var preget av Gud og Djevelen, og hvor de ytre trengsler han møtte, var for småtteri å regne i forhold til den voldsomme kamp han kjempet i sitt indre liv for å finne en nådig Gud og mot Djevelens stadige angrep for å rive hans tro i filler.

Med Staupitz sin støtte og hjelp ble Martin både doktor i teo-

logi og overtok Bibelprofessoratet som Staupitz selv hadde startet i det Wittenbergs universitet ble grunnlagt av kurfyrst Fredrik den 3. ,den vise, i 1502. Det Bibelarbeid som Luther gjennomførte i årene frem mot 1517, og videre derfra, og dessuten det kontinuerlige trykk av motstand fra pavekirkenes forskjellige representanter, førte til at han etter hvert fikk en innsikt og en overbevisning som han formulerte i den kjente Lutherrosen, som kan

sees på bildet. Han forklarte den selv slik: «I korset er hjertets glede blitt fullkommen.» Kristus alene er vår redning, forkynte han, og pavekirken med dens prestasjons- og gjerningsfromhet er bare spillfakteri og Djevelens verk. Det resulterte i den kjetterprosess som Paven trakk ham inn i og som kulminerte i en endelig bannbulle i 1520 og fredløshet i Keiser Karl den 5. s rike i 1521 under Riksdagen i Worms. Luther hadde antakelig aldri tenkt på å bli reformator, men omstendighetene og de sterke motkrefter rundt ham, presset ham inn i rollen. Men det vil det føre for langt å ta opp i en kort artikkel i menighetsbladet. Dette er bare ment som en smakebit på hvordan det hele begynte.

For den som ønsker å lese mer, finnes gode bøker hvor av noen nevnes her:
 Roland Bainton: «Here I stand.»
 Heiko Oberman: «Between God and the Devil.»
 Heinz Schilling: «Rebell i en brytningstid»
 Martin Brecht: Omfattende biografi om Luther i tre bind, oversatt til engelsk.
 Inge Lønning/ Tarald Rasmussen: Utvalg av Luther verker i 6 bind.
 Lars Inge Magerøy: «Munken som endret Europa»
 Per Kristian Aschim og Tarald Rasmussen: «Reformasjon nå.»

Slekters gang 1/17

DØPTE

11.12.16

Eirik Hedlund Andersen
Olav Larsen Haugsten
Celina Blakkestad

12.02.17

Sara Aleksandra Sagheim Gundersen
Amanda Gabrielle Lund Kronby
Daniel Flateland

VIGDE

Kimberly Sebastian Delos Reyes og Helge Fjeld
Irene Akinyi Obwong og Bjørn Tore Holte
Anette Solvang og Morten Johan Danielsen

DØDE

Tove Lisbeth Ordrerud	1947
Gerd Larsen	1921
Marit Wenke Olsen	1945
Anne Marie Huth	1936
Evelyn Moe	1923
Ingrid Liv Therese Ruud	1923
Magda Lovise Richvoldsen	1917
Elsa Marny Myhre	1924
Solfrid Bergljot Mamre	1933
Asbjørg Jorunn Valen	1931
Inger Bergerud	1929
Margot Synnøve Utter	1920
Siri Beathe Larsen	1960
Eva Irene Berg	1929
May Irene Stenmoe	1953
Arne Kristian Bjørkli	1927
Bjørn Anders Haugen	1937
Per Øivind Johansen	1937
Per Johannesen	1932
Egon Asbjørn Loftaas	1935
Tor Knut Næsje	1924
Tore Dagfinn Nilsen	1938
Eystein Olavessøn Mathiesen	1929
Jan Tormod Jacobsen	1933
Egil Dahl	1940
Knut Olsen	1967

Småstoff

Den nye Alshusveien ble ferdig

Vi har tidligere skrevet om at den nye veien mellom Buskogen og Alshus endelig skulle komme etter mange års venting.

Den 22. desember ble veien høytidelig åpnet av fylkesordfører Ole Haabeth med Buskogen barnehage til stede. Alle barnehagebarn, skolebarn og beboere som sokner til denne veien, er meget glade for at forholdene nå er blitt mye bedre for alle brukere. Ikke minst er den nye veibelysningen et stort pluss, for nå kan voksne og barn ferdes mye tryggere i mørke kvelder.

Takk til myndighetene som har sørget for å realisere prosjektet!

Vinnere i Kirkeringens høstutlodning 2016:

Juleduk:	Ole Edvard Wengersberg
Islender:	Møller
DAB radio:	Sofie og Daniel Nilsen Rødahl
Fiskars stekepanne:	Elin og Sigmund Wengersberg
Monopolspill:	Ragnhild Skarn
Stigespill:	Eli Brant Ilebakk
Bamse:	Mona Hamre
Gavekort fra Butterfly:	Terje Gundersen
Blomst fra Guttas blomster:	Fam. Van der Hagen
Kransekake:	Inger Lise Bengtson

Hjertelig takk til alle som har støttet oss ved å kjøpe lodd. Vi takker også alle som støtter opp ved julemess, med varer som selges eller ved å komme og handle.

For Kirkeringen,
Synnøve Adam Andresen

Velkommen til Kråkerøy kirke!

Gudstjenester i tiden framover
- Alle begynner kl. 11:00, hvis intet annet står -

05.03.17	1. søndag i fastetiden	Ekvik Dâp og nattverd
12.03.17 kl 18.00	2. søndag i fastetiden	Ekvik Nattverd Årsmøte
19.03.17	3. søndag i fastetiden	Hauglum Nattverd
26.03.17	Maria budskapsdag	Ekvik Nattverd og dâp Kirkekaffe
02.04.17	4. søndag i fastetiden	Hauglum Dâp og nattverd
09.04.17	Palmesøndag	Ekvik Dâp og nattverd
13.04.17 kl 18.00	Skjærtorsdag	Ekvik Kveldsmat
14.04.17	Langfredag	Ekvik
16.04.17	Pâskedag	Hauglum Nattverd og dâp
17.04.17	2. pâskedag	Barnas pâskedagstjeneste Hauglum Kveldsmat
23.04.17	2. søndag i pâsketiden	Hauglum Dâp og nattverd Kirkekaffe
30.04.17	3. søndag i pâsketiden	Ekvik Dâp
07.05.17	4. søndag i pâsketiden	Hauglum Dâp og nattverd
14.05.17	5. søndag i pâsketiden	Ekvik Dâp og nattverd Kirkekaffe
21.05.17	6. søndag i pâsketiden	Hauglum Dâp og nattverd
25.05.17	Kristi himmelfartsdag	Ekvik Nattverd og dâp
28.05.17	Søndag før pinse	Ekvik og Peattie Nattverd
04.06.17	Pinsedag	Hauglum Dâp og nattverd
05.06.17	2. pinsedag	Solliheimen
11.06.17	Treenighetssøndag	SKAPERVERKETS DAG Vi deltar i Gamlebyen
18.06.17	2. søndag i treenighetstiden	Hauglum dâp og nattverd

KIRKENES BYMISJON

Vil du støtte Kirkenes Bymisjon og har behov for våre tjenester til:

- Rydding av hus, leilighet, garasje, lager eller byggeplasser
- Hagearbeid og beskjæring/trefelling
- Vedlikeholdsoppgaver/rengjøring/snømåking
- Bortkjøring av avfall
- Flyttejobb

Vær vennlig å ta kontakt med vår avdelingsleder i "I Jobb Fredrikstad":
Eyolf Blom | 45 97 44 39 | jeb@bymisjon.no

JACKON
ISOLASJON

- lette løsninger for et bedre klima!

Produsent av
plastisolasjonsprodukter til
byggebransjen og industrien.

Jackon AS, Postboks 1410, 1602 Fr.stad
tel: 69 36 33 00 www.jackon.no

FREDRIKSTAD ATTFØRINGSSENTER
en virksomhet i Stiftelsen Blå Kors Fredrikstad

Velkommen til en god handel hos

Vi har stort behov for møbler, hvitevarer o.a. til Tante Blå gjenbruk!
Henv: 69 30 18 10 / gjenbruk@blakors.no

I tillegg tilbyr vi:

- Rydding/bortkjøring av dødsbo/Vaske og maleoppdrag/ Hage- og skogsrydding
Henv: 69 30 18 10 / 90 83 71 80
- Bilpleie – alt fra utvendig vask til lakkretn. Dekkskit.
Henv: 69 30 18 10

Tante Blå gjenbruk

Tannlege Unni Døhlen Opsahl
Storgaten 4, inng. Nygaardsplassen, 1607 Fredrikstad
www.leveringavsmil.no
Tlf: 69 300 800
VELKOMMEN!

Jotne Eiendom
KONTORER - LAGER - Utleie

FOR NÆRMERE INFORMASJON: CATO NYGREN
Tlf 69 33 28 00 - 917 66 513

Anne's BEGRAVELSESBYRÅ
Morten Stenbock Pedersen
Kirkegaten 28 - 1632 Gamle Fredrikstad
Tlf. 69 32 02 30

BODAHL & JØHANSEN AS
BILGUMMIVERKSTED

Tlf: 4000 2309 valg 1

NEN

NEN PRODUKTER AS

Telefax 69 35 32 82

Telefon 400 01 260

Produksjon av juice og nektar.

VIVO BOKHANDEL
– en verdibasert bokhandel
tlf: 69 15 14 69
epost: torp@vivobokhandel.no
Velkommen til handel med mening!

VIVO bokhandel

Mattjenester

Catering til alle anledninger.
www.mattjenester.no
Følg oss gjerne på facebook.
Harald Øksnes mob. 48076362.

Kaker & bakervarer til alle anledninger!

Barnedåp
Konfirmasjon
Jubileum
Bryllup
Minnestund
Fødselsdag

Butterfly
BAKERI OG KONDITORI
Avd. Kråkøy tlf. 69 34 85 10 • www.butterfly-bakeri.no

Bestill Løkenbunaden NÅ – vi kan levere på kort tid!

Kjøp den originale LØKENBUNADEN

OBS
Løkenbunaden leveres også i hvit. Den klodde herrebunaden kan vi også levere omgående.

Liers Husflid
Nygaardsgt. 49-51, 1606 Fredrikstad
Tlf. 69 31 67 06 - 69 31 63 30

www.liershusflid.no - loekenbunad.no
post@liershusflid.no

BORGE RØR A/S
VVS - Industri
Kjøberggt. 9 1653 Sellebakk

- BYGG
- BOLIG
- ANLEGG
- SERVICE
- INDUSTRI

Mange sats på Borge Rør A/S som sin samarbeidspartner.

Sats på kvalitet og fagarbeider til avtalt pris

Vil du ha mer informasjon er du velkommen til å ringe
Tlf 69 35 40 40
Telefax 69 35 40 41 E-post: firmapost@borgeror.no

TRENGER DU NOEN Å SNAKKE MED?

Noen som ringer tenker på å ta sitt eget liv, andre er usikre, ensomme eller redde. Noen trenger bare å slå av en prat.

Ring eller skriv. Vi er her. Alltid. kirkens-sos.no

SOS 22.40.00.40
SOS CHAT
SOS MELDING
KIRKENES SOS

Bestill monument til gravstedet!

- Oppussing og fornying av gamle stener
- Inskripsjoner
- Stor utstilling
- Undersøk våre priser

Man.-fre. kl. 07.00-16.00. Tors. kl. 07.00-18.00. Lør. kl. 10.00-13.00

SKÅRA STENINDUSTRI A/S
ONSØY - TLF. 69 39 46 40
Besøk oss - Hjemmebesøk - Utsendelse av brosjyre

OSTFOLDS STØRSTE UTSTILLING!

Nå kommer våren!

**INSTALLATØREN
GRUPPEN®**

www.installatoren.as - tlf. 4000 21 22

Gravstener, og andre produkter i sten - lokalprodusert

JM JOHANSEN
MONUMENTHUGGERI AS

Skjebergv. 206, 1743 Klavestadhaugen. Tlf. 69 16 36 33
Ring oss, vi sender katalog. Hjemmeside: www.johansenmonument.no

Mat til hverdag og fest!

TLF: 69330933

Org.nr : NO 892 533 822 MVA

Besøksadresse:
K. G. MELDAHLSVEI 9
1670 KRÅKERØY

Hjemmeside og e-post :
www.delcatas.no
tw@delcatas.no

KH
advokat Kenneth Hansen

Tlf 69 300 100

post@dinadvokatpartner.no
Glemmengata 55, Fredrikstad

- § Familie- og arverett
- § Barn og foreldre
- § Advokatmeking
- § Alminnelig praksis
- § Barnevern
- § Trygd

-Sjekk ut saken-